

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף נ"ה ע"א

מה הן דיני החזקה בארץ פרס? [רשב"ם ד"ה דאריסא].

בעכו"ם	בישראל	
מ' שנים	ג' שנים	לפי' א' ברשב"ם
אין חזקה ¹	מ' שנים ²	לפי' ב' ברשב"ם

הקונים מעבדי המלך שדות עניי העיר במה שפורעים המס במקומם, האם קנינם קנין?

כסף גולגולתא	מס קרקע	
אין קנינם קנין	קנינם קנין	לסתמא דגמרא
קנינם קנין	קנינם קנין	לרב הונא בריה דר"י

שדות שיש ביניהם מיצר או נטיעת חצב, האם חשובות כשדה אחת או כשתים?

בפאה וטומאה	בנכסי הגר	
כאחת	כשתים	רב אסי
כשתים	כשתים	רבין

¹ דרק לפירוש ראשון ברשב"ם צריך להדחק דמה דאמרינן שלגוי אין דין חזקה אלא בשטר מ"מ בארץ פרס אחר מ' שנים יש לו לעכו"ם חזקה, דלפירוש זה המ' שנים קאי אישראל ובגוי באמת אין לו דין חזקה כלל.
² דכך הוא מדינא דמלכותא בפרס.

הוסן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף נ"ה ע"ב

שדה שיש בה הפסקות כדלהלן, האם צריכה לתת פאה אחת או שתיים? [תד"ה דרך].

גדר	דרך או שביל ³	
שתיים	שתיים	שדה זרעים
שתיים	אחת	שדה אילן

אדם שיש לו ספקות טומאה כדלהלן מה דינו? [תד"ה רבי אליעזר (הא)].

בספק ספיקא	בספק אחד	
לרשב"ם ורש"י: טהור ⁴ לר"ת: טמא ⁵	טמא	לרבנן
טהור	לרשב"ם ור"ת: טמא לרש"י: טהור ⁶	לר' אלעזר ⁷

³ בין ביחיד ובין ברבים, אולם בשביל צריך שיהיה ההליכה שם קבועה.

⁴ דסבירא להם שמה שמטמאים חכמים בסוגיין בנכנס לבקעה של כמה שדות בימות הגשמים וטומאה בשדה פלונית, ומסתפק אם נכנס אליה או לא וגם מסתפק אם נגע בטומאה או לא, הוא משום שס"ל שאין כאן ספק ספיקא, אלא רק ספק אחד האם הלך עד הקבר ואהיל על הטומאה או לא, ולכן טמא, אולם בספק ספיקא אמיתי ס"ל שגם רבנן מודים שטהור.

⁵ דכן הוכיח ר"ת מהמשנה בטהרות, שכל הפסיקות שאתה יכול להרבות בטומאה טמאין. אולם בספק יין נסך מודה ר"ת שכשיש ספק ספיקא מותר.

⁶ דהנה נחלקו רשב"ם ורש"י בפירוש סוגייתנו, דרש"י מפרש שמירי אפי' בשדה מלאה טומאה, דמ"מ כיון שיש לו ספק אם בכלל נכנס לתוכה או לא הוי "ספק ביאה" וטהור, דרק בספק מגע ילפינן מסוטה לטמא בחד ספיקא. אולם רשב"ם מעמיד את הסוגיא בשדה שיש בה מקום טומאה (ולא שכל השדה מלאה טומאה), וס"ל שטעמו של ר"א לטהר הוא משום ספק ספיקא, דספק אם נכנס לשדה הזו שיש בה טומאה ספק לא, וגם אם נכנס אליה ספק אם נגע במקום הטומאה ספק לא, וזה מה שנקרא "ספק ביאה" שטיהר ר"א, דר"ל ספק שיש בו ספק ספיקא. אבל ספק מגע שהוא רק ספק אחד, גם ר"א מודה שטמא לרשב"ם. וגם ר"ת מפרש כאן כרשב"ם שהטעם שר"א מטהר הוא משום ספק ספיקא.

⁷ כן הוכיחו בתד"ה רבי אליעזר (הבי) שיש לגרוס אלעזר.